

Zasigurno nema osobe na ovoj zemlji koja je bila toliko voljena, osporavana, dokazivana i nijekana.

Jedni su ga voljeli, za njega su umirali, u srcu ga nosili, drugi su ga po tisućiti put razapinjali, nijekali, omalovažavali, u mitske osobe svrstavali.

Zašto? Bilo je prije njega i u njegovo vrijeme dobrih, znamenitih ljudi koji su svojom osobnošću, naukom obilježili vrijeme i prostor. Ali ni jedan kao on. Bio je drugačiji u svemu. Smetao im je i smeta ih jer propituje njihov život, rad, sadašnjost i budućnost. Da je on ujedno čovjek i Bog to im nije logično i jasno. Smatrao se Bogom, sinom Božjim, što je za Židove bilo bogohulno, za ostale nerazumljivo. Isto je jučer, danas i sutra.

Tvrdio je da nije samo čovjek, da ima ključ života i smrti.

U ono vrijeme je zato morao umrijeti. Nisu mu dali živjeti. Oni koji se razumiju u čovjeka

i njegov život kažu da je uvijek bilo rizik biti drugačiji i opomena.

Evandjelja nama opisuju na stotine problema koja je zbog svog života, rada, riječi... imao.

Smrću su neki od progonjenih velikih ljudi svijeta, vjerskih i filozofskih pokreta, bili oslobođeni. Pustili su ih na miru i malo tko ih negira, osporava, mrzi, jer su živjeli, umrli i ostali u sjećanju. Kome su veliki ljudi starih civilizacija danas uzor osim jednom broju sljedbenika i vjernika? Ostaju tu i tamo u sjećanju, zapisu u knjigama, na kamenu i ništa više. Rijetke zanimaju datumi vezani uz njihov život. Stare građevine i zapisi ostaju kao nijema svjedočanstva iako su svojevremeno bili začetnici duhovne i kulturne preobrazbe svijeta.

Isus ima drugačiju sudbinu. Tek nakon smrti nastaje dramatična borba onih koji ga vole i obožavaju s onima kojima je mit, smetnja, tlapnja. Razlog je što su njegovi prijatelji vjekovima tvrdili da je on nakon smrti živ. Dra-

matičnost bi bila, možda, manja da nije „uskrsnuo“. Čitamo o tome u Evandeljima, Djelima apostolskim, usmenoj predaji Crkve. Izgleda da nije tražio dopuštenje da uskrsne.

Mnogi će ga priznati da je bio. Nepobitno to dokazuju Evandjelja i stari pisci, rimski i židovski. Očevici su o njemu svjedočili, umirali, stari zapisi iskopani nakon tisuće godina. Povijest čovječanstva, graditeljstvo i kultura obilježena

je njegovim likom i djelom.

Činjenica da je umro nije toliko važna. Svi smo smrću obilježeni. On je učinio nešto što nije nitko prije njega. Uskrsnuće daje novo svjetlo nad grobom. On nije uzor jer je mrtav, nego jer je ponovno živ i onima koji ga slijede nudi susret u nebu. Nikada nitko za sebe nije rekao: „Ja sam uskrsnuće i život i tko u mene vjeruje živjet će uvijek!“

MIRIS KRUHA

Neka istraživanja pokazuju da je kod najvećeg broja ljudi

od svih mirisa najugodniji

miris svježe pečenog kruha.

Svježe pečeni vrući kruh

budi sjećanje na djetinjstvo,

zato je više od kruha, više od mirisa.

Kad je Isus uzeo kruh,

razlomio i podijelio

počeo je Veliki Četvrtak.

Miris tog Kruha

je Velik i Svet

i ne može se ničim nadomjestiti.

- Uskrsni ponedjeljak, 2. travnja 2018. sveta misa u 10 sati.
- Kroz tjedan mise su u 18.30
- Subotom u 7.30
- **08. travnja - Druga vazmena - NEDJELJA BOŽJEGA MILOSRĐA, svete mise su u 9, 11 i 19 sati**

USKRSNA PORUKA 2018.

Draga braćo i sestre! U ozračju uskrsne radosti sve vas srdačno pozdravljam.

Nitko nije tako i toliko zaštitio dostojanstvo osobe, muškarca i žene, naročito žene, u svom vremenu i za svako vrijeme, kao raspeti i uskrsli Krist Gospodin. A mi se svađamo i dijelimo, gubimo i trgamo na donošenju zakonskih obveza koje su jako udaljene od stvarnoga života, a još više od najveće zaštite života – Krista uskrsloga.

Ima li izlaza iz naših jama i ponora? Ima! U Istanbulu, u nekadašnjoj kršćanskoj bazilici, a danas džamiji, otkriven je mozaik koji prikazuje silazak uskrsloga Krista nad pakao – do najdubljih ponora ljudskog života i povijesti. Kristov lik je prikazan tako da jednom nogom silazi dolje, a drugom uzlazi. U dramatičnom trenutku silaska jednom nogom dodiruje dno ponora, a drugom mijenja smjer prema svom uzašašću na nebesa. Istanbulski mozaik prikazuje nam scenu uskrslog Krista koji u svom izlasku drži za ruku Adama i Evu, koji uzlaze zajedno s Njime. Uskrsli Gospodin iz ponora groba i smrti oživljava muškarca i ženu – čitav ljudski rod.

Krist je naša nada!

Slavimo radosni događaj uskrsnuća Gospodinova u godini koju smo na osobit način posvetili majci i majčinstvu.

Sam Isus Krist najveća je zaštita dostojanstva žene – majke od svih mogućih oblika nasilja u braku, obitelji i društvu, kao i dostojanstva svakog muškarca - oca. U Godini majke i majčinstva s vama smo u hodu prema Trećem nacionalnom susretu hrvatskih katoličkih obitelji u Splitu i Solinu 15. i 16. rujna 2018. pod geslom „Obitelj – izvor života i radosti.“ Neka priprava na susret naše Splitsko-makarske nadbiskupije i čitave domovinske Crkve bude u duhu radosti naše nade: Krista raspetoga i uskrsloga.

Sretan i blagoslovljen Uskrs vama dragi roditelji, tebi oče i tebi majko, kao i vašoj djeci. Sretan Uskrs svima vama braćo i sestre, i svim ljudima dobre volje.

Krist uskrsnu, doista uskrsnu! Aleluja!

Vaš nadbiskup Marin

ISUS NAZAREĆANIN RASPETI USKRSNU!

Braćo: Ako ste suuskrsli s Kristom, tražite što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu! Za onim gore težite, ne za zemaljskim! Ta umrijeste i život je vaš skriven s Kristom u Bogu! Kad se pojavi Krist, život vaš, tada ćete se i vi s njime pojaviti u slavi. (Kol 3, 1-4)

Nemam što drugo zaželjeti nego preporučiti da upoznamo, zavolimo i slijedimo Gospodina kao Spasitelja naših života i kao dar ljubavi.